

03457532

VRHOVNI SAVET ODBRANE

VOJNA TAJNA
STROGO POVERLJIVO

STENOGRAFSKE BELESKE

sa 15. sednice

VRHOVNOG SAVETA ODBRANE

- održane 10. XI 1993. godine -

Beograd

03457533

STENOGRAPFSKE BELESKE

sa 15. sednice

V R H O V N O G S A V E T A O D B R A N E

ODRZANE 10. XI 1993. GODINE

Sednica je počela s radom u 12 sati.

Prisustvovali su: Zoran Lilić, predsednik SR
Jugoslavije - predsednik Vrhovnog saveta odbrane; Slobodan Milo-
šević, predsednik Republike Srbije i Momir Bulatović, predsednik
Republike Crne Gore - članovi Saveta; Dr Radoje Kontić, predsednik
Savezne vlade; Pavle Bulatović, savezni ministar odbrane; general-
potpukovnik Momčilo Perišić, načelnik Generalštaba Vojske Jugos-
lavije; general-major Slavko Krivošija, načelnik Vojnog kabineta
Predsednika SRJ - sekretar Vrhovnog saveta odbrane.

(Stenografisao Jordan Živanović, viši debatni ste-
nograf - redaktor u Generalnom sekretarijatu Predsednika SRJ).

Predsedavao je Zoran Lilić, predsednik Vrhovnog
saveta odbrane.

Na predlog predsednika, na sednici je usvojen
sledeći

D n e v n i r e d:

- Usvajanje zapisnika sa 14. sednice Vrhovnog
saveta odbrane

1. PREDLOG TRANSFORMACIJE VOJSKE JUGOSLAVIJE

2. KADROVSKA PITANJA

3. TEKUCA PITANJA.

(Prva tačka dnevnog reda - Predlog transformacije
Vojske Jugoslavije - nije stenografisana).

ZORAN LILIĆ:

Prelazimo na usvajanje zapisnika sa 14. sednice
Vrhovnog saveta odbrane.

Da li ima primedbi na zapisnik? (Nema).

Konstatujem da je zapisnik sa 14. sednice Saveta usvojen bez primedbi.

Prelazimo na drugu tačku dnevnog reda:

2. KADROVSKA PITANJA:

- a) Razmatranje kadrovskih pitanja u Vojsci Jugoslavije
- b) Regulisanje statusnih pitanja pripadnika Vojske Republike Srpske i Vojske Republike Srpske Krajine iz Vojske Jugoslavije i bivše JNA

Molim generala Perišića da da uvodne napomene.

MOMCILO PERIŠIĆ:

Mi smo održali Kolegijum načelnika Generalštaba, na kojem smo zaključili da iz Vojske Jugoslavije treba da ode po osnovu novog Zakona: 303 pukovnika je već penzionisano; ostalih oficira 882; proces je u toku, jer to ide na niži nivo odlučivanja; podoficira 756 i civilnih lica 2.086 - znači, svega 4.027 lica.

Momentalno stanje oficira, kada se ovi penzionišu, jeste: u Vojsci imamo još viška 233 oficira, ali računajući one koji su u Republici Srpskoj i Republici Srpskoj Krajini; jer, oni nisu uračunati u potrebe, a tamo su.

Dalje, podoficira imamo manjka preko hiljadu...

SLOBODAN MILOSEVIĆ:

Što ih onda toliko penzioniseš, kada ih imaš manje?

MOMCILO PERIŠIĆ:

Ali, ovo će sve biti dovedeno u korelaciju sa novim projektovanim snagama. Znači, idu samo oni po sili zakona i idu oni koji su se ogrešili u bilo kom smislu o kodeks ponašanja oficira.

U Republici Srpskoj Krajini, u odnosu na zadnji put, ima 200 više, što ukupno iznosi 1.192, a 16. novembra treba da ide još 561. Posle toga, ovde bismo imali oficira oko 1.300.

Ja sam zauzeo poziciju, iako ste vi drugačije rekli, da ću sve uraditi da ti ljudi odu tamo. Ako neko baš neće da ode, onda ću sve uraditi da im pomognem da - ne ostanu u Vojsci. Jer, ako neko neće da brani svoj narod onda kada je najugroženiji, kada će ga onda braniti? Ali, to će se vršiti, zaista, selektivno; znači, neće biti samo kriterijum da je rođen tamo, nego će se uzimati u obzir i drugi kriterijumi.

U Republici Srpskoj situacija je ovakva: kod njih ima 2.477, 2.140 još i na ovde; a 16. sada ide tamo 205.

To je situacija po prvom pitanju.

Iz Vojske su išli svi oni po sili zakona koji su ispunili oba uslova i, drugo, oni koji su prešli 30 godina, a po svom ponašanju nisu dostojni da budu oficiri Vojske Jugoslavije.

To bi bila informacija pod a).

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Juče me zvao Radovan Karadžić i molio me za pukovnika Boru Stanišića, kojeg ste penzionisali. Karadžić kaže: "Boro Stanišić iz Komande odbrane grada Beograda je najbolji pukovnik koga ima JNA."

MOMCILO PERISIC:

Gospodine predsedniče, rekao bih vam o čemu se radi. On je, nesumnjivo, njima mnogo pomogao, ali je on u njihovom pomaganju mnogo toga dao i - lično se okoristio.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Sta, lično se okoristio?!

ZORAN LILIC:

Momo, meni su rekli: ako neko za njega nadje da se lično okoristio, daće mu nagradu. Kažu da je to čovek koji nema ni cipele, stan, auto - ništa!

MOMCILO PERISIC:

Ja mogu da napravim iznimku - to je u mojoj nadležnosti. Ali, vi znate da sada MUP oduzima puške; među tim puškama

ima i vojničkih pušaka. To su mnogi davali na razne načine. Vi ste videli: Ratko stalno traži oružje, a garantujem da kod njega mnogi imaju po tri oružja:

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To da imaju, to je sigurno!

MOMCILO PERISIĆ:

To je, pored ostalog, "zasluga" i Bore Stanišića; tvrdim!

Dalje, predlažem da se razreše pukovnici koji su postavljeni ukazom; ja nemam pravo da ih razrešim:

1. DROBAC RADA VELJKO, koji je prošao sve dužnosti; dobar je starešina. Ali, kadgod treba da ide u Republiku Srpsku Krajinu, on se "razboli". Nije bolestan da postane general, ali kada tamo treba da ide jeste bolestan.

2. STOJANOVSKI VASILA SLAVE, Makedonac. Ne možemo ga postaviti na neku ključnu dužnost. Inače, to je dobar čovek.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ako je dobar čovek - zadržite ga!

MOMCILO PERISIĆ:

Ali, da li da ga unapredjujemo u generala?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja ne bih pravio "etničko čišćenje" u Vojsci.

MOMCILO PERISIĆ:

Gospodine predsedniče, mi i ne pravimo "etničko čišćenje!". Ali, mi imamo još jednog Makedonca.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

On je 1943. godište -- znači ima 50 godina.

MOMCILO PERISIĆ:

On sada nema regulisan status. Morali bismo da mu

nadjemo mesto. Ne znamo, da li da ostane kao pukovnik ili da bude general?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja ga ne bih skidao zato što je Makedonac; ja bih ga zadržao.

MOMCILO PERIŠIĆ:

Znači, da ostane! Dobro.

Sledeći je ŠEŠEC VLADIMIRA VLADIMIR. Rodjen je 1939. godine. Sada je na dužnosti u Sektoru za operativne poslove; isto je bez postavljenja. Bio je u Komandi 5. vojne oblasti u toku ovog rata.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ali, on ima već 54 godine. Kao pukovnik je prešao svoju granicu?

MOMCILO PERIŠIĆ:

Da, prešao je i njega bi trebalo penzionisati; ali, pre toga treba ga razrešiti od ukaza.

Sledeći je KURČUB EJUB, rodjen 1939. godine, sada na dužnosti u Centru vojnih škola. Mogu vam reći da su ljudi veoma nezadovoljni da im on bude neka vrsta profesora, a njegov se narod bori protiv Srba. Predlažemo da se razreši.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kakav je na poslu?

MOMCILO PERIŠIĆ:

Sada lavira, ne samo on, nego svi ljudi druge nacionalnosti a koji su ovde ostali. Oni sami su u teškom položaju; jer, ljudi ih ne prihvataju!

Gospodine predsedniče, ja sam jugoslovenske orijentacije. Sa mnogima sam se borio; oni su ostavili sve i došli da se bore s nama vodjeni idejom jugoslovenstva, borili su se. Ali,

ti ljudi su sada u veoma teškoj poziciji. Kada ljudi tako se neko zove u četi, bataljonu, neće da ga slušaju. Na žalost, jedan nacionalizam proizvodi drugi!

MOMIR BULATVIĆ:

Ako ja dobro shvatam problem, mi ovdje treba samo da rarežšimo od ovakva ove ljude. Ne mora etnički kriterijum biti jedini kriterijum da čovek ode u penziju. Mi nemamo interesa, bilo koga, mimo redovne procedure, unaprijed u generalski; mi samo skidamo ukaze, a načelnik Generalštaba odlučuje onda.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Što se tiče Kurčuba, u redu je, ali što se tiče Stojanovskog, ne vidim da ima razloga da ima razloga.

MOMCILO PERIŠIĆ:

Dobro, njega ćemo ostaviti u službi, i da ga ostavimo sa ukazom.

Dalje, RAKIĆ. On je Srbin, inače veoma nekorektan u smislu zloupotrebe položaja, kradje itd.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Onda, tu nema šta da se razgovara!

MOMCILO PERIŠIĆ:

Znači, Rakića skidamo i ja donosim odluku da ga penzionišem.

Dalje, ZDRAVKOVSKI PAVLA TRPKO. Rodjen je 1938. godine. Bio je komandant Centra PVO u Zadru; zajedno smo se borili. Mogu vam reći da je bio izuzetan borac. Da je pao taj Centar, pao bi i moj Centar, sa tehnikom. Meni je njega veoma žao, ali on je isto tako neprihvaćen.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nemoj te koji su tek tako "neprihvaćeni", a borili su se, penzionisati.

MOMIR BULATOVIĆ:

Nadjite mu neko drugo mjesto.

MOMCILO PERISIĆ:

Ja bih zamolio da njega ostavimo sa ukazom.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Neka ostane.

Šta je to Vukom Obradovićem. To je direktor Vojnog
savjeta. Njega ne znam lično, ali bankari kažu da je vrlo stručan
i vrlo solidan čovek.

MOMCILO PERISIĆ:

Jeste stručan i solidan čovek, ali to mesto po
novoj sistematizaciji nije generalsko mesto; general treba da
bude onaj koji komanduje trupama i jedinicama.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

On je doktorirao, a mi tih bankara nemamo.

PAVLE BULATOVIĆ:

On ima 44 godine staža.

MOMCILO PERISIĆ:

On je, prvo, van trupe. Po mom dubokom ubedjenju,
ljudi van trupe su dosegli najviši stepen akademskog zvanja -
doktorirao je, afirmisan je.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Postavlja se pitanje da li vam trebaju takvi
kadrovi; vi nemate takvih kadrova.

MOMCILO PERISIĆ:

Ja imam doktora finansijske službe; imam tri doktora
lista mi ne pomažu. Kod njega je načelnik finansija doktor, kod
mene je doktor, Vuk je doktor, a Vojska nema ni da preživi lista.

mi vredi, gospodine predsedniče, od doktora; iako ja znam da oni nisu krivi što je to tako.

RADOJE KONTIĆ:

On je bahar, bankar.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja sam čuo odavno ideju kako vi hoćete da pravite dobnu vojnu banku. To vam je loša ideja.

MOMCILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, to niste od mene mogli nikad čuti!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nisam čuo od tebe, to je bila ranija ideja. Mislim da oni moraju da budu Vojni servis pri Narodnoj banci Jugoslavije; nikako drukčije.

ZORAN LILIĆ:

Čak i sa manjim ovlašćenjima od dosadašnjih!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mnogi bankari su mi se javljali i kažu: čujemo da će Vuk Obradović da se penzionise. Proverite to! Ako je formacijski to skinuto na nivo pukovnika, onda mu ukaz nije ni potreban.

MOMCILO PERIŠIĆ:

On je postavljen vašim ukazom. Ja nemam pravo da mu to oduzmem, nego onaj ko je ukaz i doneo.

MOMIR BULATOVIĆ:

Oni su ukazom stavljeni na generalsko mesto, a on nema pravo da skine ukaz koji smo mi doneli. Mi treba da skinemo ukaz i da ga stavi na raspolaganje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, slažem se. Samo, vodi računa o stručnim ljudima.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Jasno!

S. toči je ČILIMKOVIĆ MUJA. On je u Ratnoj mornarici; nema formacijsko mesto, niti imam gde da ga stavim, a nema kase da bude načelnik Štaba, komandant Flote, ili komandant Ratne mornarice. Tu moramo skinuti ukaz.

Isti je slučaj i sa SUNARIĆEM.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Sunarić je 1946. godište; to je mlad čovek.

PAVLE BULATOVIĆ:

On mora da je Hrvat?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, Hrvat je.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kako se drži?

MOMČILO PERIŠIĆ:

On je dobar; nema ništa negativno. Međutim, neće ljudi da ga prihvate da bude komandant Flote ili načelnik Štaba Ratne mornarice.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To razumem, samo ne treba ga izbacivati iz Vojske.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja ga i ne mislim izbacivati iz Vojske. Predlažem da smu se skine samo ukaz.

To isto sam predložio i za Čilimković Muju; on je 1941. godište.

Da rekapituliramo:

Znači, Stojanovski Slave i Zdravkovski Tvrtko da ostanu sa ukazima, a ostalima da se skine ukaz.

MOMIR BULATOVIC:

Znači, ova dva Makedonca da ostanu sa ukazima?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da. Cuješ šta kaže Perišić: "Onaj se borio u Zadru".
Ja sam za to da prema Makedoncima budemo krajnje benevolentni.

MOMIR BULATOVIC.

Znači, da bude general, sa ukazom?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Neka bude, zašto da ne bude, iako je Makedonac. On se borio u Zadru i na drugim mestima.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Sledeće je

Razmestaj generalskog kadra

Prošli put nismo uspeali sve da ih postavimo. U međuvremenu smo ljude postavili mojom naredbom, ali to su generalska mesta i sada bi trebalo da se postave ukazom:

1. ŽIVANOVIĆ GRADIMIR, načelnik Kabineta načelnika Generalštaba; prošao je sve dužnosti; završio sve škole. Kadrovski savet predlaže da ga postavimo na generalski položaj ukazom.

2. SIMIĆ MIODRAG, pukovnik; dobar je i sposoban čovek.

3. MARJANOVIĆ SVETOZAR, načelnik Uprave artiljerije; inače, ratnik. On je u Karlovcu prihvatio sva ona izvlačenja i sprečio pad školskog inženjerijskog centra u Karlovcu. Za njega je izvršena ucena od nekoliko miliona maraka.

4. ARSENOVIĆ KONSTANTIN, pukovnik, koji je sada načelnik Tehničke uprave.

5. SMILJANIĆ SPASOJE, pomoćnik načelnika Centra visokih vojnih škola za specijalističku obuku. On je izuzetno sposoban.

6. GRAHOVAC, komandant Centra za specijalističku obuku RV i PVO. Svojevremeno je bio jedan od kandidata za načelnika RV i PVO.

7. TERZIC ZLATOJE, učesnik rata u Vukovaru. Sada je postavljen za načelnika Štaba u Novosadski konkurs. Izuzetno ismen i sposoban oficir.

8. MILAN ZEC, da bude načelnik Štaba Ratne mornarice. On je već admiral, ali da ide po ukazu na ovu dužnost.

9. MILAN RADOVIĆ, komandant Ratne flote. Tu smo razamtrali Sunarića, ali ga ljudi ne prihvataju zato što je Hrvat; on je rođen čak u Zaječaru, ali ljudi imaju averziju prema njemu.

10. KADIJEVIĆ RADOJICA, u Saveznom ministarstvu za odbranu. Kod nas je bio načelnik Mornaričke tehničke službe. Gospodin ministar možda nešto više o njemu zna?

PAVLE BULATOVIĆ:

Ja znam samo ono što ste mi Vi rekli (obraća se generalu Perišiću).

MOMČILO PERIŠIĆ:

On je solidan čovek; završio je sve vojne škole. On je po struci mašinar.

To bi bilo sve.

Struktura činova je: ukupno general-potpukovnika 5, general-majora 45. Svega nas ima 50. Po nacionalnoj strukturi: Srba iz Srbije 33, Srba iz bivše BiH 3, iz bivše Republike Hrvatske 6, Crnogoraca 6, Madjara 1, Albanaca 1, Makedonaca 2. Oba Makedonca su rođena u Makedoniji, a žene su im Srkinje.

DORAN LILIC:

Dobro, predlažem da prihvatimo Informaciju Kolegijuma načelnika Generalštaba; znači, da prestane služba, onako kako je

dato u izlaganju načelnika Generalštaba.

SLOBODAN MILOSEVIĆ:

Znači, smanji će se nivo kriminala u Vojsci kada ovi odu u Indiju?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Treba da se smanji značajno nivo kriminala. Samo, iskreno da vam kažem, gospodine predsedniče, Vojska bi morala biti bolja u odnosu na sve druge strukture, ali je nemoguće očekivati, ako u društvu ima kriminala da to ne zadesi i Vojsku. Ja imam jedan pravi zadatak da kriminalce isteram iz vojske. Zašto? Jer, on krade nešto od čega zavisi direktno borbena gotovost; to je puška, metak, gorivo. Takav ne sme nikako da ostane u Vojsci.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mi smo mnoge pohapsili sa silnim naoružanjem. To naoružanje su pokrali iz Republike Srpske i Republike Srpske Krajine, a tamo to treba za odbranu. Šta će mu to naoružanje u Indiji, Leskovcu, Sremskoj Mitrovici? To je veliki lopovluk, ali videli ste kako su se proveli!

ZORAN LILIĆ:

Predlažem da prihvatimo Informaciju Kolegijuma načelnika Generalštaba, da donesemo ukaze o razrešenju pukovnika postavljenih ukazom, pri čemu da se ukazi ostave Stojanovski Slavetu i Zdravkovskom Trpku. Drugo, prihvatamo predlog razmeštaja generalnog kadra, onako kako je predložio načelnik Generalštaba.

Da li se s tim slažete? (Odobravaње).

Idemo na drugi deo kadrovskih pitanja.

Momo, izvoli!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Drugo pitanje je pitanje regulisanja statusa u Vojsci Republike Srpske i Republike Srpske krajine.

Prošli put smo pripremili Naredbu. Vi ste se s njom složili, sa napomenom da se izbaci klauzula da ako ne ode tamo da mu prestaje služba u Vojsci Jugoslavije.

Mi smo tu Naredbu izmijenili i pripremili je za potpis. Dobili ste je.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To ostaje kod tebe?

MOMIR PERISIĆ:

To ostaje kod mene. To je, otprilike, ovako rešeno: imamo 40. nastavni centar gde su sve starešine Republike Srpske koje se vode kod nas. Tu starešina bude postavljen po formacijskim elementima i svemu kao kod nas, a on, u stvari, ide na rad u Republiku Srpsku. Imamo i 41. centar, to je za Republiku Srpsku Krajinu. Njima sve pripada kao da su u Vojsci Jugoslavije ovde, po svim pitanjima, samo što je tamo fizički odsutan, na bojnem je polju.

To smo morali tako da rešimo, jer Zakon o službi u Vojsci Jugoslavije nikako drugačije ne tretira tu problematiku, a ja nemam mogućnosti, to prelazi moju kompetenciju, da tim ljudima bilo šta rešim, ako nemam uporište u višoj instanci, a to ste vi kao Vrhovni savet odbrane.

Molim vas da mi pomognete da tim ljudima regulišem status.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mislim da treba da ti pomognemo.

MOMIR BULATOVIC:

Ima jedna nelogičnost u Naredbi. Naredjenje je, kako smo se prošli put dogovorili, ispoštovalo sve ovo što smo prošli put rekli. Naravno, kada se krene u realizaciju, to više nije tajna. Razgovarali ste s ljudima. Jedan broj ljudi se koleba i to je javna činjenica: ako ne ode u Republiku Srpsku Krajinu, nema mu ostanka u Vojsci Jugoslavije.

U Naredjenju je problematično sljedeće: U tački 2. se kaže, sasvim s pravom da taj starešina na kojeg se odnosi ova

Naredba, po svom zahtevu i saglasnosti starešine Kadrovskeg centra, bude upućen, rasporedjen, ili premešten u odgovarajući kadrovski centar. To je u redu, jer je tu sadržan element dobrovoljnosti.

Medjutim, u tački 4. se kaže: "... koja ne postupe po naredjenjima nadležnih starešina u Vojsci Jugoslavije o upućivanju, raspoređivanju..." itd. kažnjavaju se s tim da nemaju više napredovanja.

Treba otkloniti protivrječnost između tačke 2 i tačke 4.

MILODAN MILOSEVIĆ:

Mislim da tačka 4. uopšte nije ni potrebna; to ne mora da piše. Tvoja je nadležnost (obraća se generalu Perišiću) da li ćeš ga predložiti ili nećeš. To je tvoj kriterijum i diskreciono pravo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro, da brišemo tačku 4.

SLOBODAN MILOSEVIĆ:

Ti imaš generalno ovlašćenje za to; prema tome, ne treba ti i specijalno ovlašćenje za ono što je pokriveno generalnim ovlašćenjem.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, da ovako modifikujemo Naredbu.

Da li se slažete? (Odobranje).

MOMIR BULATOVIĆ:

S tim da se apsolutno zadrži tajnost, jer je ovo stvarno osjetljivo pitanje.

SLOBODAN MILOSEVIĆ:

To postoji samo u jednom primerku i nalazi se kod generala Mome.

MOMČILO PERIŠIĆ:

U naredbi koja licu ide na ruke kaže se: "Rasporedjen je u 40. kadrovski centar". Tu se ne spominje ni Republika Srpska, niti Republika Srpska Krajina.

U okviru ove tačke imamo još jedno pitanje.

To smo bili započeli, ali nismo imali potpunu ocenu tih ljudi, a to je da se donese ukaz o unapređenju starešina Republike Srpske i Republike Srpske Krajine u čin general-potpukovnika i general-majora ljudi koji su to tamo već dobili, a mi treba da ih to verifikujemo. To je već predlagano.

Imate taj spisak. Ako treba da ga pročitam? /Ne treba/.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li je tebi referisao Mladić o svemu tome?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Jeste!

ZORAN LILIC:

Da li mora da stoji klauzula da "se nalaze u Vojsci Republike Srpske i Republike Srpske Krajine"? Oni su, inače, na našem platnom spisku.

MOMČILO PERIŠIĆ:

U ukazu neće postojati ta klauzula; to se nigde ne piše. To ide u obrazloženje, ali obrazloženje ne ide njemu.

ZORAN LILIC:

Znači, donosimo ukaz, na predlog načelnika Generalštaba Vojske Jugoslavije.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ne insistiram, niti mi je na kraj pameti da to blokiram. Ali, ja se, uopšte, s tim ne slažem. I prošli put sam rekao tu je u pitanju samo status, ništa drugo. Oni imaju već

taj čin u Vojski Republike Srpske. Ja se bojim da naša najbolja namjera ne preraste u svoju suprotnost, a to je da sve te ljude motivišemo da one sve svoje egzistencijalne i druge probleme rješavaju ovdje. Koliko ja razumem, to je samo zbog više bodova i rang lista za rješavanje stambenih i sličnih pitanja.

Mače, ništa ne sporim, to su sigurno zaslužni ljudi, ratnici, ali oni već imaju te činove, imaju svoj ugled i tretman u Vojski Republike Srpske.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mi njima time dajemo i moralnu podršku. Nije u pitanju samo stan, ili neko egzistencijalno pitanje. To su ljudi koji nama svojom borbom nama obezbjeđuju mir. Ja se zalažem - zato sam to i predložio - da to dobiju, jer je to velika motivacija za njih. Time priznajemo da su oni, zaista, uradili to što jesu. Neki od njih imaju tamo porodice.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Njima se to neće dostavljati?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne, to ostaje kod mene.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Predlažem da se to prihvati, ali kod tebe sve ostaje; ne treba da idu nikakvi papiri tamo i da se hvale po novinama.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, da li se slažete sa ovim predlozima? (Odobranje).

Imamo još jedno kadrovsko pitanje.

Mi smo doneli ukaz o penzionisanju generala Terzića. On je svoja prava zatražio preko suda. Nema ni jedan osnov za penzionisanje; nema pravo ni na penziju.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja to nisam predlagao, to je predloženo ranije.

ZORAN LILIĆ:

Nije bitno da li je neko predlagao ili nije, nego je činjenica da smo doneli odluku; bilo bi korektno da je ispravimo.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja sam danas dobio jedno pismo vezano za taj slučaj. Objektivno smo napravili nepravdu prema čoveku.

RAĐOJE KONTIĆ:

On se u zadnjem trenutku pojavio na spisku; inače, nije bio na spisku. Ja ga znam.

ZORAN LILIĆ:

On je "uskočio" u politiku. (Smeh).

Ja uporno pričam da Vojska ne treba da vodi politku, a oni svi to vole - strašno vole!

Trebalo bi da vidimo na koji drugi način njegov status da rešimo, ili da ostane ovako kako jeste.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja ne znam povelja, niti znam šta je njegov grijeh. Ali, mislim da je racionalno da ispravimo tu grešku u odnosu na njega.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, da li imaš neki predlog?

MOMCILO PERISLIĆ:

Gospodine predsedniče, od koga je i kako je predložen ne znam.

Mislim da bi bilo dobro da ga vratimo da stekne uslove za penziju. Ali, onda bi se pojavilo mnogih drugih recidiva - u odnosu na onih 42.

ZORAN LILIĆ:

On je jedini.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Obzirom da jedini to ne ispunjava, bio bih za to da se vrati, a našli bismo nekako rešenje.

PAVLE BULATOVIĆ:

Ja sam sa njim obavio dva razgovora. Ne znam da li je korigovao svoje mišljenje, ali rekao mi je da povlačenje ukaza ne dolazi u obzir; on ne bi mogao da prihvati da Vrhovni savet u njegovom slučaju povuče ukaz.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Šta onda hoće, nije mi jasno?

PAVLE BULATOVIĆ:

On traži neku mogućnost da mu se izvrši dokup staža; on ima 28,5 godina staža.

ZORAN LILIĆ:

On je finansijski oštećen, ali hoće da ostane izvan Vojske.

RADOJE KONTIĆ:

Dolazio je i kod mene da se žali. Ja mu nijesam znao ništa objasniti.

SLAVKO KRIVOŠIJA:

Gospodine predsedniče, ovde je problem što on ni po novom Zakonu, niti po bilo kojem drugom propisu, ne može da dokupi staž. Prečišćen tekst Zakona to ne onemogućava. Po prvom tekstu Predloga zakona, staž se mogao dokupiti za starosnu penziju, ali sada prema prečišćenom tekstu - staž se ne može dokupiti. Prema tome, on ostaje bez penzije!

ZORAN LILIĆ:

On stiže uslove za penziju u januaru iduće godine.

SLAVKO KRIVOŠIJA:

Ne može ni u januaru, zato što ova klauzula važi do januara. On je upao u "makaze".

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

S obzirom da je on ovim ukazom oštećen u pogledu svojih radnih prava, penzionih prava, neka se ne vraća ni na kakvu dužnost, ali da ukinemo taj ukaz da ga ne bismo oštetili.

MOMIR BULATOVIĆ:

Možemo da ukinemo naš ukaz, ali da ga stavimo u stanje mirovanja, da bude nerasporedjen godinu dana.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

I da prima platu do trenutka kada stiže uslove za penziju.

ZORAN LILIĆ:

Da li možemo tako uraditi? (Odobranje).

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pavle, dogovori se s njim. Mi prihvatamo kakogod se s njim dogovoriš. Mi nismo želeli i ne želimo da ga oštetimo.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, da tako zaključimo. Pozovite ga i napravite najkorektniju varijantu, da ga ne oštetimo, a da se ne vraća.

MOMIR BULATOVIĆ:

I da povuče tužbu! (Smeh).

PAVLE BULATOVIĆ:

On je meni rekao da je samo iz razloga predostrožnosti rezervisao u sudskom registru broj za tužbu.

SLAVKO KRIVOŠIJA:

On je samo formalno podneo tužbu. Sud ne može da pobija odluke Vrhovnog saveta odbrane.

ZOLAN LILIĆ:

Dobro, oko ovoga smo se dogovorili.
Završili smo kadrovska pitanja.

Prelazimo na treću tačku:

3. TEKUĆA PITANJA

Po zaključku sa prethodne sednice, ostala nam je Poslovna avijacija, Transformacija SDPR-a; a ja bih dodao još jedno pitanje: Pismo Vlade Republike Srbije gospodinu Kontiću u vezi nekih imovinskih odnosa. To pismo je upućeno i meni. Imamo još jedno pismo oko UNPROFOR-a, koji se nalazi u kasarni u Pančevu više od godinu dana.

Idemo redom.

Pitanje Poslovne avijacije

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Predlažem da to odložimo, jer nemam stav; nisam tražio informaciju o tome. Ne znam, da li imate vi informaciju.

RADOJE KONTIĆ:

Ja imam informaciju.

Imamo poslovnu avijaciju kod Vojske i poslovnu avijaciju kod Savezne vlade. Smatram da treba objediniti poslovnu avijaciju na jednom mjestu, a Vojsci da ostane ono što je najneophodnije za njene potrebne. Nema potrebe da imamo dvije paralelne avijacije, dva održavanja, dva stoka itd.

Mi imamo jedan "Falkon" i dva "Lir-džeta", a oni imaju jedan "Falkon", jedan "Lir-džet" i četiri JAK-a. Mislim da

da se to sve neracionalno koristi. Pošto je to poslovna avijacija, mislimo da to treba objediniti kod Savezne vlade, a ostaviti Vojsci nešto što je najneophodnije potrebno - jedan avion, JAK ili neki drugi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovo što kažeš da bi bilo dobro da se objedini na jednom mestu je racionalno. Samo, pitanje je gde da se objedini. Pokazalo se da Vojska mnogo bolje održava tu avijaciju nego Vlada.

RADOJE KONTIĆ:

To baš nije tačno!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Jer, ovo što Vlada ima ne leti; sve je u kvaru.

RADOJE KONTIĆ:

To nije tačno.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

"Falkon" nije leteo pola godine.

RADOJE KONTIĆ:

"Falkon" je leteo non-stop; išao je po svijetu, a njihov nije išao nigde. Sem toga, ne možemo objединiti poslovnu avijaciju kod Vojske; neće valjda civili ići na Batajnicu. Tamo se može doći samo sa specijalnom propusnicom.

ZORAN LILIĆ:

Stav Ministarstva odbrane je obrnut od ovog predloga.

RADOJE KONTIĆ:

Savezno ministarstvo odbrane nije imalo pravo to ni da piše. Generalštab je prije imao drugačiji stav, a Perišić je meni drugačije govorio kada smo o tome razgovarali.

ZORAN LILIĆ:

* Predložio bih da sada ne otvaramo raspravu, nego da se to pripremi, usaglasi i da se ovde dodje sa jedinstvenim predlogom. Dobro je da se to objedini.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Prvo, to nije nikakva poslovna avijacija. To je jedna transportna brigada koja radi za rukovodstvo. Nama potpuno odgovara da to drži Vojska.

RADOJE KONTIĆ:

Mi ne planiramo da samo lete za rukovodstvo, nego da se to komercijalizuje, da se zarađuje. Vojska to ne može da komercijalizuje, i to još sa Batajnice.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Treba stručno videti gde su bolji uslovi da se to stacionira. Ne znači da Vojska ne može tu avijaciju da drži na Surčinu.

ZORAN LILIĆ:

Ja sam dobro proučio i jednu i drugu informaciju i Savezne vlade i Vojske. I jedni i drugi se slažu da to treba objediniti, ali i jedni i drugi misle da su bolji uslovi kod njih.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Čini mi se da će to racionalnije da radi Vojska, nego posebna služba koja sa avionima ima toliko veze koliko ima tih poslovnih aviona. Ratno vazduhoplovstvo ima veze sa mnogo više stvari. Zašto bismo imali na dva mesta vazduhoplovstvo?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Možda bi bilo dobro da to nama date, a vi kada hoćete da ih angažujete da vam se stave avioni na raspolaganje.

PAVLE BULATOVIĆ:

Ovde se i kod stava RVO pojavljuje pitanje: šta sa ljudima. U slučaju objedinjavanja, da li će svi piloti, svi avio-mehaničari iz RV-a moći da budu u Saveznoj vladi; da li će svi naći posao?

RADOJE KONTIĆ:

Pa, ne mogu naći posao, jer bi bilo duplo pilota i ostalog osoblja.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Što se tiče ujedinjavanja, mislim da se možemo složiti. Što se tiče lociranja, ja smatram da to treba da bude u RV-u.

RADOJE KONTIĆ:

Zависи šta hoćemo? Ako hoćemo da komercijalizujemo, onda to sigurno nije Batajnica.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Sve što odobri tvoj ministar koji daje odobrenje da se koristi, uz naplatu, oni će da lete.

RADOJE KONTIĆ:

U svim državama postoji jedan avion kod vojske kojim se vozi predsjednik, a prevoz putnika i poslovna avijacija nikako nije kod vojske.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ovdje nije dobra argumentacija ni s jedne niti s druge strane. I jedna i druga strana je sebi postavila cilj da mora biti objedinjavanje "kod mene" i onda ću ja argumentima da dokažem da je to tako. Sada se u argumentaciji, iza koje je stao i ministar odbrane, napominje da su loše održavani ovi avioni. S druge strane, sada postoji argumentacija da ti vojni avioni, ipak, ne mogu ići prema poslovnoj avijaciji itd. Mi se vrtimo u krug i to neracionalno koristimo.

Mislim da je najjednostavnije rješenje da sada ne diramo u te odnose, nego da objedinimo listu korišćenja i da se, recimo, zna da četiri aviona JAK-a može Vlada da stavi u funkciju pod određenim komercijalnim kriterijumima. Dva čoveka sjednu i to naprave za pet minuta listu prioriteta. Vojska, recimo, mora da zdrži "Falcon" za šefa države; jedan "Lir-džet" koristi za svoje namjene; drugi ide po nalogu nekog našeg komiteta i gotovo.

RADOJE KONTIĆ:

Onda treba od Vojske tražiti pismeno, usmeno, saglasnost, dolazak, odlazak itd. Tu su i piloti, održavanje, djelovi, servisiranje, letenje.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ako objediniš poslovnu avijaciju kod Vojske Jugoslavije, ostade ti kompletno sve nezaposleno osoblje koje sada imaš kod civilne avijacije, jer Vojska Jugoslavije neće da primi te ljude, jer nisu po njenim kriterijumima.

RADOJE KONTIĆ:

Dobro, neka ostane stanje kakvo jeste. Samo, jako su veliki troškovi i na jednoj i na drugoj strani.

PAVLE BULATOVIĆ:

Možda je dobro ovo što je predsjednik predložio - da se to još jednom pogleda.

ZORAN LILIĆ:

Mislim da treba pozdraviti stav da se avijacija objedini, ali da se sedne i vidi gde je najbolje mesto.

MOMIR BULATOVIĆ:

~~Može se objediniti upotreba avijacije.~~

SLOBODAN MILOSEVIĆ:

~~Naravno, da se objedini upotreba.~~

ZORAN LILIĆ:

Predlažem da usvojimo prvobitni zaključak koji smo ponudili - da se to objedini, ali da se još jednom pogleda; da se upotreba definiše i da se vidi ko, šta i kako.

Da li se sa tim slažete.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zbog civilnih potreba, logično je da ta avijacija bazira na Surčinu; jer, ako avion treba da uzleti sa Batajnice i da sleti na Batajnicu, to je veliki trošak.

Treba, zavisno od tehničkih mogućnosti tamo, zavisno od principa racionalnosti korišćenja sredstava i na zemlji i u vazduhu, videti gde da bazira ta avijacija..

MOMIR BULATOVIĆ:

Tu ima onaj stari sistem: nadjite dvojicu - jednog iz Ratnog vazduhoplovstva, drugog iz civilne uprave - i naredimo im da se slože; oni će naći rešenje i moraju ga naći.

ZORAN LILIĆ:

To neka urade Raja i general Moma.

RADOJE KONTIĆ:

Neće se složiti, upravo, zbog ovoga što si ti govorio (obraća se Momiru Bulatoviću) - ovaj gubi ono, ovaj gubi ovo, pa zbog toga i ne mogu da se slože. Dobro, još jednom ćemo to videti. Treba videti za što bi ljeteli, u koje svrhe, na koji način, ko ih koristi itd.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, to smo završili.

Prelazimo na sledeću podtačku:

Transformacija-SDPR-a.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Molim vas, to je državna stvar. Treba videti ko je to otuđio i organizovao, jer je to sve neovlašćeno urađeno. To mora da bude isključiva ingerencija države, a ne neka kompanija.

ZORAN LILIĆ:

Oni imaju silna predstavnictva napolju; to je sve sa ogromnim kapitalom, sa ogromnim potraživanjima.

RADOJE KONTIĆ:

Da li ti možeš (obraća se Zoranu Liliću) tvojim naredjenjem ovo da obustaviš?

ZORAN LILIĆ:

Oni su se konstituisali kao holding, uz saglasnost Savezne vlade i tadašnjeg načelnika Generalštaba.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Sve to ukinite!

ZORAN LILIĆ:

Stoji da ne mogu dalje da se transformišu, dok se ne utvrde imovinski odnosi. Oni su jasni - to je sve državno. Sve to treba istom odlukom Vlade stornirati i zabraniti.

PAVLE BULATOVIĆ:

Zašto ovi iz Ministarstva pravde nisu dostvili onu informaciju?

RADOJE KONTIĆ:

Ma, pusti Ministarstvo pravde!

ZORAN LILIĆ:

Očigledno je da ima mnogo zainteresovanih. Mislim da pod hitno treba doneti odluku da se obustavi svaka transformacija.

PAVLE BULATOVIĆ:

Sa mnom u razgovoru, Paligorić je izjavio da ima pozitivno misljenje Ministarstva pravde; rekao je: "hoćete li da Vam ga pokažem?" Rekao sam: "Nemojte mi pokazivati, valjda će ga doći preko Vlade". To nisam još dobio, a on kaže da to ima u tašni.

ZORAN LILIĆ:

Sa 30. miliona potraživanja preko ... bila su preko milijarda i 111 miliona dolara.

RADOJE KONTIĆ:

Moramo naći pravnika da napiše predlog zaključka za Vladu, da Vlada treba da obustavi bilo kakvu dalju transformaciju; da to pripremimo za sednicu Vlade i da to završimo. To je naša imovina.

ZORAN LILIĆ:

To treba raščistiti; ko treba da se uhapsi - da se uhapsi, ko treba da se nagradi - da se nagradi!

MOMIR BULATOVIĆ:

Vidim da je ovdje, u više navrata, spomenuto ime žike Panića. Cuo sam da je žika Panić, iako smo ga poslali u penziju, i dalje angažovan u nekim poslovima. Da li je to tačno?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Žika Panić je imao kontakt koji je tretiran kao privatni kontakt, a veoma je važan za obezbedjenje odredjenih sredstava prema Rumuniji i Bugarskoj. On je samo u tom smislu angažovan, a ne kao funkcioner Vojske Jugoslavije.

MOMIR BULATOVIĆ:

Znam, ali ja moram da kažem da sam apsolutno protiv toga. Svi smo mi i smrtni i promenjivi, pa privatni kontakt možemo prenjeti na nekog drugog. Mislim da je veoma loše ako je on angažovan to oko nekih stvari. Mi smo našli najbolje rješenje.

i za njega i za nas; odahnuli smo svi skupa i mislim da više ne treba ulaziti u bilo kakve rizike.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je samo završavanje poslova koje je on započeo.

MOMIR BULATOVIC:

Znam, ali svaki posao koji je on započeo može da završi neko drugi, jer on je otišao u penz...

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Možemo mi tako da odlučimo - nemam ništa protiv! Ali, uobičajeno je da čovek, kada ima spoljne veze, u interesu posla koji se radi to i koristi; ne može se tako brzo svako uvesti u taj posao. Međutim, neka to procenjuje general Perišić.

MOMČILO PERIŠIĆ:

On je već isključen, jer je veza uspostavljena; on više ne radi na tome.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je prenošenje tih poslova.

ZORAN LILIĆ:

On više nema ovde aktivnosti?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nema aktivnosti! On je službeno lice doveo u kontakt i više po tome ništa ne radi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koliko sam ja razumeo, on nije sklapao nikakve poslove?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da. On je išao kao privatno lice, da obezbedi kontakt; i obezbedio je da službeno lice ide na kontakt.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, idemo dalje.

PAVLE PULATOVIĆ:

Hoće li Vrhovni savet zauzimati stav povodom Izveštaja komisije? Stalno se povlači - šta je, kako je!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ostavi to, to smo zatvorili!

MOMIR BULATOVIĆ:

To znači da taj izveštaj stavljamo ad akta, i raspuštamo Komisiju koja je to radila?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mislim da je postalo deplasirano da to bude predmet rada Vrhovnog saveta. Jer, nije reč više o aktivnom generalu, niti o načelniku Generalštaba. Ako ima tu bilo kakvih stvari koje nanose štete Vojsci Jugoslavije, neka načelnik Generalštaba preduzme mere oko toga. Mi nemamo razloga nikoga tu posebno da štitimo. Ali, to više nije stvar s kojom treba da se bavi Vrhovni savet odbrane.

MOMIR BULATOVIĆ:

Znam, ali pošto smo mi formirali Komisiju, mi moramo djelovati prema Komisiji, a ne prema žiki Paniću. Znači, treba da rasformiramo Komisiju.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da se, s obzirom na promenu statusa, zbog čega je inače formirana ova Komisija, ceo taj dosije prenese načelniku Generalštaba na dalji postupak, ako tu nečega ima. Jer, nema potrebe da se time bavi ni ministar odbrane, niti Vrhovni savet odbrane.

MOMIR BULATOVIĆ:

To više nije u našoj nadležnosti.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da. Ali, pošto je bilo u našoj nadležnosti, dosije treba dati načelniku Generalštaba; neka dalje postupi prema svojoj proceni o tome.

MOMČILO PERIĆ:

Zamolio bih vas da to ne ide u javnost, jer će se onda otvoriti ceo proces.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nikako! To je samo interno.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, prelazimo na sledeću podtačku:

Pismo Vlade Srbije Saveznoj vladi.

Pošto je pismo kratko, ja ću ga pročitati:

"Kao što vam je poznato; Republika Srbija je Vojsci Jugoslavije stavila na korišćenje kapitalne objekte u Bujanj-potoku koji su vlasništvo Republike Srbije i brojne objekte i opremu Teritorijalne odbrane Srbije, nakon njenog rasformiranja.

Republici Srbiji je neophodno potrebno korišćenje kasarne na zvezdari za potrebe MUP-a Srbije. U skladu sa napred rečenim, molimo vas da ustupite pomenutu kasarnu za potrebe MUP-a Srbije, kako se u sadašnjem trenutku ne bi izlagali nepotrebnim troškovima za izgradnju novog objekta. Vrednost kasarne je neuporedivo manja od upotrebljenih objekata. Zajednička komisija Vojske Jugoslavije i MUP-a Srbije utvrdila je da pomenuta kasarna nije neophodna Vojsci Jugoslavije i da se može preneti MUP-u Srbije za njegove potrebe."

Za ovo je potrebna odluka Savezne vlade.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja molim našeg uvaženog premijera da donese tu odluku. Vojska gotovo i da ne koristi taj objekat. Mi nismo dali

samo Bujanj-potok; mi smo imali naoružanja i sredstava za 500 hiljada pripadnika Teritorijalne odbrane - sve je to dato bez ikakve naknade Vojsci Jugoslavije; to je sve Republika kupila. Mislim da nema smisla da mi u budžetu planiramo kako ćemo da gradimo novi objekat za miliciju, a ima objekat u sred grada.

ZORAN LILIĆ:

Predlažem da Vlada donese takvu odluku.

RADOJE KONTIĆ:

Savezna vlada nije u takvoj mogućnosti. Savezna vlada je titular, ali ne može ustupiti; po zakonu nije moguće ustupanje. Savezna vlada može doneti odluku samo da to proda, da u zakup ili razmijeni, odnosno da se izvrši trampa. Jedan aspekt je taj.

Drugi aspekt je vojni. U toj kasarni je oko 700 ljudi i oni se mogu preseliti u Bujanj-potok.

Predlažem da se napravi jedna vrsta ugovora, da napravimo razmjenu između Bujanj-potoka i ove kasarne, ali i obećanje da se jedan dio kućica iz humanitarne pomoći obezbjedi.

ZORAN LILIĆ:

Gde ćeš staviti humanitarnu pomoć za vojsku?

RADOJE KONTIĆ:

To nije za Vojsku, nego za penzionisane ljude, za civile. Jedan dio toga treba njima dati na raspolaganje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Neka to bude džentlmenski sporazum.

ZORAN LILIĆ:

Mislim da treba doneti odluku da se to razmeni, a mi da uradimo sve što smo, inače, obećali generalu Perišiću; stalno mu pomažemo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To bi trebalo završiti što pre, jer dolazi zima.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To se može preseliti za 10-ak dana. Tu ima i šest magacina, i to bi trebalo da ostane, uz obezbeđenje. Razgovarao sam sa Badžom i on je rekao - nema problema, neka to ostane. Ja ću tu ostaviti stražu.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, ovo smo završili.

Imam još jedno pitanje.

Sada smo u fazi postavljanja i vojnih izaslanika; neke smo vratili, neke ćemo penzionisati - Moma će ih penzionisati. To se nekada radilo po kriterijumima koji su u Vojsci bili formirani.

Obzirom da se radi o veoma važnim mestima koja su na diplomatskom nivou, čak i u rangu ambasadora, mislim da o tome treba da odlučuje Vrhovni savet odbrane, na predlog ministra odnosno načelnika Generalštaba. Ili da to i dalje ostane u čistoj ingerenciji Vojske. Ali, to kako je do sada radjeno mislim da nije bilo dobro; tu je svašta radjeno. Među onima koji su odlazili ima i onih koji su sve drugo, samo ne orijentisani prema ovoj državi.

Zato, mislim da je dobro da ti predloži dolaze na Vrhovni savet odbrane i da odlaze uz saglasnost Vrhovnog saveta odbrane i načelnika Generalštaba.

MOMIR BULATOVIĆ:

Koliko sada imamo vojnih izaslanika?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Imamo ih 15. Tu ima dosta promašaja. Na primer, u Americi su nam ljudi rekli: bolje da ga nemamo takvog, jer imamo više štete nego koristi; u Madjarskoj isto tako.

ZORAN LILIĆ:

Izaslanik u Madjarskoj je rekao da ne priznaje ni jednu ni drugu republiku.

MOMČILO PERIŠIĆ:

U Velikoj Britaniji izaslanikova žena ima "domovnicu". Ima indicija da je i stan zadržao u Hrvatskoj, da mu stan čuvaju, odlazi u Hrvatsku itd. MOŽDA ga i plaćaju u Hrvatskoj.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja se slažem da mi to uzmemo u svoju ingerenciju, ali to znači izvršiti reviziju svih koji su sada vani.

ZORAN LILIĆ:

Apsolutno, mi smo to već i počeli da radimo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja ću pripremiti za sledeći Savet informaciju šta sam do sada uraditi i šta dalje treba raditi.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, idemo dalje.

To je pitanje UNPROFOR-a i Kasarne u Pančevu:

Tu kasarnu u Pančevu koristi UNPROFOR. Tamo ima 11 tenkova, 35 oklopnih transportera itd. Oni su to, uz saglasnost Vlade, koristili godinu dana besplatno.

SLOBODAN MILOSEVIĆ:

Molim vas, Jugoslavija je dala na besplatno korišćenje Centar u Pančevu na godinu dana. Ta godina je istekla u aprilu ove godine. Nismo dužni da im dalje to dajemo na besplatno korišćenje. Oni kažu da nije uobičajeno da Ujedinjene nacije plaćaju korišćenje u zemlji gde se nalaze. Naš bi odgovor trebalo da bude: nije uobičajeno ni da zemlja bude pod sankcijama. Njima je 140 ili 150 hiljada dolara ispostavljen mesečni račun; taj račun bih i povećao. Lepo bih im rekao: gospodo, uopšte nismo zainteresovani da vi koristite taj objekat koji nam treba; ako želite da ga koristite, morate da platite. To je jedno.

Druga stvar, nikakva sredstva ratne tehnike na našoj teritoriji ne možete da držite. Oni su sada doveli tenkove i transportere da ih voze u Tuzlu. Pošto ovi iz Republike Srpske ne daju da to prodje preko njihove teritorije i kažu: nikakvu vojnu tehniku nećemo da propuštamo, oni to sada zadržavaju ovde. Oni moraju ta sredstva da vrate sa naše teritorije.

Mislim da treba uvesti pravilo da se, što se tiče kontakta sa UNPROFOR-om, po svim njihovim zahtevima konsultuje i ovde neko nadležan u Generalštabu.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ako su oni upućeni u Republiku Srpsku krajinu, kao tranzit, onda bi moralo da se vidi da li oni hoće to da prime, ili neće. Jer, samim tim što oni neće da prime, a stacionirani su ovde, onda ovde ne mogu ostat. To bi tako nekako trebalo rešiti.

RADOJE KONTIĆ:

U Operativnoj grupi koja dozvoljava transport su i predstavnici Vojske Jugoslavije. Samo se uz saglasnost Operativne grupe to može raditi.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ali, nije se računalo na ovu varijantu da ovi neće da prime.

RADOJE KONTIĆ:

Ne da neće da prime, nego su to vozila koja po gabaritima prelaze okvire naših puteva i moraju obavezno da imaju i pratnju, a ta pratnja mora da se plaća. A ovi u Republici Srpskoj neće ni da ih prime, ne ulazim u razloge.

Mi smo tražili da plate 150 hiljada, oni daju 15 hiljada i to ne da plate, nego da odrade. Rekli smo im - ako ne možete da ih transportujete, da to vratite nazad.

Sada je pitanje da li ćemo to definitivno da završavamo, da to prekinemo i kažemo: molimo vas, gospodo - "ili, ili".

MOMIR BULATOVIĆ:

UNPROFOR nije angažovan u mirovnoj operaciji u našoj zemlji, već samo logistički.

RADOJE KONTIĆ:

Ipak, jesu! Tu su aerodromi, a ako smatramo prevlaku našom teritorijom, onda su angažovani.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Oni na aerodromima imaju samo prisustvo posmatrača, a nikakva borbena tehnika tu ne dolazi u obzir.

Mislim da im cenu treba povećati, jer je došlo do povećanja troškova; treba tražiti 250 hiljada dolara mesečno i da se izjasne u roku od sedam dana; ili da napuste Centar. Ako to ne napuste u roku od sedam dana, treba im ukinuti vodu i struju i zamoliti ih da se isele.

PAVLE BULATOVIĆ:

Od kata to važi, da li od aprila kada je istekla godina dana?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Naravno, od aprila kada je istekao rok.

RADOJE KONTIĆ:

Ne, tu je bio Norveški bataljon, to nije sve korišćeno.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nije bitno da li ja koristim hotel, ako sam ga zakupio; ima da ga platim "puno za prazno".

ZORAN LILIĆ:

Dobro, ovo smo završili.

Da li ima još koje pitanje?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Zamolio bih da vidimo oko popune. Sada je najgore vreme jer dolazi proleće.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Meni te cifre nisu jasne. Momo, ti si izneo da imamo 80 hiljada regrutni kontigent?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, 45 hiljada je regrutni kontigent Srba i Crnogoraca.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, ali ne znači da svi ostali nisu i ne mogu da budu regruti.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne znači, ali znači da sigurno Albanci i Muslimani ne dolaze u Vojsku, a to je 17 do 20 hiljada.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja znam da veliki broj Muslimana hoće da ide u Vojsku. Muslimani se neki i bune što ih ne zovemo u Vojsku. Kod mene je bila delegacija iz Gore; to su muslimani Goranci, koji su sto posto za nas. Oni kažu da je njih 70 konkurisalo za službu u Vojski, a nijedan nije pozvan ni na pregled, jer imaju muslimanska imena. Prema tome, koristite te ljude. Iz reona Prijepolja, Priboja imate vrlo lojalne Muslimane.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da vam kažem - svi vojni obveznici koji treba da služe vojni rok pozivaju se, po normalnoj proceduri. Samo, stvar je u tome što Albanci bojkotuju.

Ja sam vam predložio - i molim da se donese takav zakon; sada imamo podzakonski akt - da onaj ko neće da služi vojsku, ima da plati za izdržavanje jednog profesionalca. Ovako je on nekažnjen.

ZORAN LILIĆ:

Momo, pripremi predlog kako misliš da možemo da rešimo taj problem.

Dobro, da li ima još pitanja za razmatranje? (Nema).

Završavamo sednicu.

(Sednica završena u 10,30 sati).